

Prvé čítanie

Jákob uchvacuje otcovo požehnanie

¹Keď Izák zostarel a oči mu natoľko zoslabli, že nevidel, zavolať si staršieho syna Ézava a povedal mu: Syn môj! Ten mu odvetil: Tu som. ²Vtedy mu povedal: Ajhľa, som starý a neviem, v ktorý deň umriem. ³Vezmi teraz svoje náčinie – tulec i luk – a vyjdi na pole, ulov mi zver ⁴a priprav mi pochúťku, akú mám rád. Dones mi ju, nech sa najem; a požehnám ťa prv, ako umriem. ⁵Rebeka však načúvala, keď sa Izák zhováral so svojím synom Ézavom. Ézav medzitým odišiel na pole, aby ulovil zver a priniesol ju. ⁶Rebeka povedala synovi Jákobovi: Hľa, počula som, ako tvoj otec hovoril tvojmu bratovi Ézavovi: ⁷Prines mi divinu a priprav mi pochúťku; keď sa najem, požehnám ťa pred Hospodinom skôr, ako umriem. ⁸Teraz však, syn môj,

poslúchni ma v tom, čo ti prikážem.

⁹Chod' ku stádu, vezmi odtiaľ dve pekné kozľatá a ja z nich pripravím tvojmu otcovi pochúťku, akú má rád. ¹⁰Potom to zanesieš otcovi, aby si zajedol a požehnal ťa skôr, ako umrie. ¹¹Jákob však povedal matke Rebeke: Pozri, môj brat Ézav je chlpatý človek, zatiaľ čo ja som hladký. ¹²Možno ma otec ohmatá a potom budem v jeho očiach ako taký, ktorý si robí z neho posmech; tak uvediem na seba kliatbu, a nie požehnanie. ¹³Ale matka odvetila: Nech padne kliatba na mňa, syn môj; len ma poslúchni, chod' a dones mi ich! ¹⁴Šiel teda, vzal ich a priniesol matke. Jeho matka pripravila pochúťku, akú mal jeho otec rád. ¹⁵Potom Rebeka vzala najlepšie šaty svojho staršieho syna Ézava, ktoré mala doma pri sebe, a obliekla ich mladšiemu Jákobovi.

¹⁶Kože z kozliat mu natiahla na ruky a na hladkú časť jeho šije. ¹⁷Pochúťku a chlieb, čo pripravila, dala do ruky svojmu mladšiemu synovi Jákobovi.

¹⁸Keď vošiel k svojmu otcovi, povedal:

Otče môj! On mu odpovedal: Tu som; kto si, syn môj? ¹⁹A Jákob povedal svojmu otcovi: Ja som Ézav, tvoj prvorodený; vykonal som, ako si mi kázal. Zdvihni sa a sadni si, jedz z mojej diviny, aby si ma mohol požehnať. ²⁰A Izák povedal svojmu synovi: Ako si to tak rýchlo našiel, syn môj? On však odvetil: Pretože tvoj Boh, Hospodin, dal mi natrafiť na zver. ²¹Vtedy povedal Izák Jákobovi: Pristúp, syn môj, nech ťa ohmatám, či si to ty, môj syn Ézav, a či nie. ²²Jákob pristúpil k otcovi Izákovi. Keď ho ten ohmatal, povedal: Hlas je Jákobov, ale ruky sú Ézavove. ²³A nepoznal ho, lebo jeho ruky boli chlpaté ako ruky jeho brata Ézava. Potom ho požehnal ²⁴a povedal: Si to ty, syn môj Ézav? Ten odvetil: Áno, som. ²⁵Nato povedal: Podaj mi, nech sa najem z úlovku svojho syna, aby som ťa požehnal. Nato mu podal a on jedol; priniesol mu aj víno a on sa napil. ²⁶Potom mu otec Izák povedal: Pristúp, syn môj, a bozkaj ma. ²⁷A on pristúpil a bozkal ho. Keď zacítil

vôňu jeho šiat, požehnal ho a povedal:

28 Hľa, vôňa syna môjho je ako vôňa poľa, ktoré požehnal Hospodin. Daj ti Boh z nebeskej rosy, zo žírnych strání zeme, i hojnosť obilia a muštu.

29 A nech ti slúžia národy a kmene sa ti klaňajú. Buď pánom svojim bratom, nech sa ti klaňajú synovia tvojej matky. Nech je prekliaty, kto ťa preklína, no požehnaný, kto ťa požehnáva.

30 Len čo Izák požehnal Jákoba a sotva vyšiel Jákob od otca Izáka, vrátil sa jeho brat Ézav z lovu. **31** Aj on pripravil pochúťku a priniesol ju otcovi. A povedal svojmu otcovi: Otče môj, vstaň a zajedz si z úlovku svojho syna, aby si ma mohol požehnať. **32** Ale otec Izák mu povedal: A ty si kto? On odpovedal: Ja som Ézav, tvoj prvorodený syn.

33 Tu sa Izák náramne zľakol a povedal: A to bol kto, čo ulovil zver a priniesol mi? Ja som už jedol zo všetkého skôr, ako si prišiel; aj som ho požehnal a bude požehnaný! **34** Keď

Ézav počul slová svojho otca, nahlas a trpko vykrikol; svojmu otcovi povedal: Požehnaj i mňa, otče môj. ³⁵Ten však odpovedal: Tvoj brat prišiel podvodne a uchwátil ti požehnanie. ³⁶Nato Ézav povedal: Či nemá právom meno Jákob, ved' ma už dva razy podviedol: Vzal mi prvorodenstvo, a teraz, hľa, uchwátil mi po žehnanie. A dodal: Pre mňa si nezachoval požehnanie? ³⁷Izák odpovedal Ézavovi: Hľa, pánom som ho ustanovil nad tebou, a všetkých jeho bratov som mu dal za sluhov, obilím i muštom som ho zaopatril. Čože môžem urobiť pre teba, syn môj? ³⁸A Ézav povedal otcovi: Či máš len jedno požehnanie, otče? I mňa požehnaj, otče môj! Nato Ézav hlasite zaplakal. ³⁹Tu odpovedal otec Izák: Ajhľa, bez žírnych strání bude tvoje obydlie a bez nebeskej rosy zhora.

⁴⁰Budeš sa živiť svojím mečom, slúžiť však budeš svojmu bratovi, No keď sa vzpružíš, odhodíš jeho jarmo zo svojej šije.

⁴¹Vtedy Ézav znenávidel Jákoba pre požehnanie, ktoré mu dal otec. Ézav si

povedal: Nastanú dni smútku za mojím
otcom a vtedy zabijem svojho brata
Jákoba. ⁴²Keď Rebeke oznámili reči jej
staršieho syna Ézava, dala si zavolať
svojho mladšieho syna Jákoba a
povedala mu: Hľa, tvoj brat Ézav ti
strojí pomstu a chce ťa zabiť. ⁴³Teraz
ma syn môj, počúvaj: Pober sa a uteč k
môjmu bratovi Lábánovi do Cháránu.
⁴⁴Zostaň pri ňom nejaký čas, kým sa
neutíši zúrivosť tvojho brata, ⁴⁵kým
sa neodvráti hnev tvojho brata od teba
a kým nezabudne, čo si mu vykonal.
Potom si ťa dám odtiaľ doviestť. Prečo
by som mala prísť o vás oboch v jeden
deň?

Jákobova cesta k Lábánovi

⁴⁶Raz povedala Rebeka Izákovi: Omrzel
ma život pre Chetejky. Ak si aj Jákob
vezme ženu, ako sú tieto z Chetejok, z
dcér tejto krajiny, načo mi je potom
život?

Druhé čítanie

Porada kňazov

¹Keď Ježiš skončil všetky tieto reči, povedal svojim učeníkom: ²Viete, že o dva dni bude Veľká noc a Syn človeka je vydaný, aby bol ukrižovaný. ³Vtedy sa zišli veľkňazi [zákonníci] a starší ľudu vo dvorane veľkňaza, ktorý sa volal Kaifáš, ⁴a uzniesli sa, že Ježiša ľstivo chytia a zabijú. ⁵Ale povedali: Nie vo sviatok, aby nevznikla vzbuja medzi ľudom.

Pomazanie Ježiša v Betánii

⁶Keď bol Ježiš v Betánii v dome Šimona Malomocného, ⁷prišla k Nemu žena s alabastrovou nádobou drahocennej masti a vyliala Mu ju na hlavu, keď sedel za stolom. ⁸Keď to videli učeníci, namrzeli sa a povedali si: Načo táto strata? ⁹Ved' sa mohlo toto draho predať a dať chudobným! ¹⁰Keď to spozoroval Ježiš, riekol im: Čo zarmucujete túto ženu? Ved' mi

preukázala dobrý skutok; ¹¹lebo chudobných vždy máte so sebou, ale mňa nemáte vždy. ¹²Ona totiž, keď mi túto masť vyliala na telo, urobila mi to na pohreb. ¹³Veru vám hovorím: kdekoľvek po širom svete bude sa kázať toto evanjelium, na jej pamiatku bude sa hovoriť aj o tom, čo urobila.

Judášova zrada

¹⁴Nato jeden z dvanástich, Judáš Iškariotský, odišiel k veľkňazom ¹⁵a spýtal sa: Čo mi chcete dať, a ja vám Ho zradím? A vyplatili mu tridsať strieborných. ¹⁶Odvtedy hľadal vhodnú príležitosť, aby Ho zradil.

Posledná večera

¹⁷V prvý deň nekvasených chlebov prišli učeníci k Ježišovi a povedali: Kde chceš, aby sme Ti pripravili hod veľkonočného baránka? ¹⁸Odpovedal: Chodte do mesta k tomu a tomu a povedzte mu: Majster odkazuje: Čas môj je blízko, u teba zasvätim hod veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi.

19 Učeníci urobili, ako im Ježiš rozkázal, a pripravili hod baránka.

20 Keď sa zvečerilo, sadol si za stôl s dvanástimi učeníkmi. **21** A keď jedli,

riekol: Veru vám hovorím, že jeden z vás ma zradí. **22** Zarmútili sa veľmi a

začali sa Ho rad-radom spytovať. Či som to ja, Pane? **23** Odpovedal: Kto

omočil so mnou ruku v mise, ten ma zradí. **24** Syn človeka ide, ako je

napísané o Ňom, ale beda človeku, ktorý zrádza Syna človeka; lepšie by mu bolo, keby sa ten človek nebol

narodil. **25** Aj Judáš, ktorý Ho zrádza, povedal: Či som to ja, Majstre?

Odvetil mu: Ty si povedal. **26** Keď jedli, vzal Ježiš chlieb, dobrorečil, lámal a dával učeníkom hovoriac:

Vezmite, jedzte! Toto je moje telo.

27 Potom vzal kalich, dobrorečil, dal im a riekol: Pite všetci z neho!

28 Lebo toto je moja krv [novej] zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov. **29** Hovorím vám, že

oddnes nebudem piť z tohto vínného plodu až do dňa, keď ho budem piť s

vami nový v kráľovstve svojho Otca.

30 Potom zaspievali pieseň a vyšli na vrch Olivový.

Výstraha Petrovi

31 Vtedy im povedal Ježiš: Vy všetci sa pohoršíte na mne tejto noci, lebo je napísané: Budem biť pastiera a rozpráchnu sa ovce stáda. **32** Ale po svojom vzkriesení predídem vás do Galiley. **33** Odpovedal Mu Peter: Ak sa všetci pohoršia na Tebe, ja sa nikdy nepohorším. **34** Ježiš mu riekol: Veru, ti hovorím, že tejto noci, skôr, ako kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.

35 Odpovedal Mu Peter: A čo by som aj umrieť mal s Tebou, nikdy Ťa nezapriem. Podobne hovorili aj všetci učeníci.

Ježiš v Getsemane

36 Potom prišiel Ježiš s nimi na miesto, ktoré sa volalo Getsemane, a riekol učeníkom: Sadnite si tuto, kým odídem a pomodlím sa tamto. **37** Vzal so sebou Petra a oboch synov Zebedeových, začal sa rmútiť a cítiť úzkosť. **38** I

riekol im: Veľmi smutná je mi duša až na smrť. Zostaňte tu a bdejte so mnou!

³⁹Nato poodišiel trochu, padol na tvár a modlil sa takto: Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty.

⁴⁰Príduc k učeníkom, našiel ich spať; i riekol Petrovi: Či ste nemohli bdieť so mnou ani hodinku? ⁴¹Bdejte a

modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia; duch je síce hotový, ale telo slabé. ⁴²A zase odišiel a druhý raz modlil sa takto: Otče môj, ak ma toto nemôže minúť, a musím ho vypiť, nech sa stane Tvoja vôľa. ⁴³A keď

prišiel, zase ich našiel spať, lebo ich oči boli unavené. ⁴⁴Nechal ich teda, opäť odišiel a modlil sa tretí raz tými istými slovami. ⁴⁵Potom

prišiel k učeníkom a povedal im: A vy len spíte a odpočívate? Ajhľa, priblížila sa hodina! Syn človeka je vydaný hriešnikom do rúk. ⁴⁶Vstaňte, poďme! Ajhľa, priblížil sa môj zradca!

Zajatie Ježiša

⁴⁷Ešte hovoril, a hľa, prišiel Judáš,

jeden z dvanástich, a s ním veľký zástup od veľkňazov a starších ľudu s mečmi a kyjmi. ⁴⁸ Jeho zradca dal im znamenie a povedal: Ktorého pobožkám, ten je; toho chyťte! ⁴⁹ A hneď

pristúpil k Ježišovi a povedal: Bud' pozdravený, Majstre! A pobožkal Ho.

⁵⁰ Ježiš mu riekol: Priateľ môj, čo si prišiel? Vtedy pristúpili, položili ruky na Ježiša a zlapali Ho. ⁵¹ A hľa, jeden z tých, čo boli s Ježišom, vystrel ruku, tasil meč, udrel veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho.

⁵² Ježiš mu riekol: Vlož svoj meč na jeho miesto! Lebo všetci, ktorí berú meč, mečom zahynú. ⁵³ Či sa nazdáš, že by som nemohol prosiť Otca, a postavil by mi hneď viac ako dvanásť plukov

anjelov? ⁵⁴ Ale ako by sa potom naplnili Písma, že sa to musí tak stať? ⁵⁵ V tú hodinu riekol Ježiš

zástupom: Ako na lotra vyšli ste s mečmi a kyjmi, aby ste ma zajali. Deň čo deň som sedával v chráme a učil, a nezlapali ste ma. ⁵⁶ Ale toto všetko sa stalo, aby sa naplnili prorocké Písma.

Vtedy Ho všetci učeníci opustili a utiekli.

Ježiš pred Kaifášom

57 Tí však, čo zlapali Ježiša, odviedli Ho ku veľkňazovi Kaifášovi, kde boli zhromaždení zákonníci a starší.

58 Peter Ho nasledoval zďaleka až po dvor veľkňazov, vošiel dnu a sadol si medzi sluhov, aby videl koniec.

59 Veľkňazi však a celá rada hľadali falošné svedectvo proti Ježišovi, ako Ho usmrtiť. **60** Ale nenašli, ani keď prišlo mnoho falošných svedkov.

Konečne prišli dvaja **61** a povedali: Tento riekol: Môžem zboriť chrám Boží a za tri dni ho vybudovať. **62** Tu vstal veľkňaz a povedal Mu: Nič neodpovedáš na to, čo títo svedčia proti Tebe?

63 Ale Ježiš mlčal. Povedal Mu veľkňaz: Zaprisahávam Ťa na živého Boha, aby si nám povedal, či si Ty Kristus, Syn Boží. **64** Ježiš mu odvetil: Ty si to povedal! Ale hovorím vám: Odteraz uvidíte Syna človeka sedieť na pravici Moci a prichádzať na nebeských oblakoch.

65 Vtedy si veľkňaz roztrhol

rúcho a povedal: Rúhal sa! Či potrebujeme ešte svedkov? Ajhľa, teraz ste počuli Jeho rúhanie! ⁶⁶Čo o tom súdite? Odpovedali: Hoden je smrti. ⁶⁷Potom Mu pľuvali do tváre, bili Ho po hlave, niektorí Ho palicovali ⁶⁸hovoriac: Prorokuj nám, Kriste, kto Ťa udrel!

Peter zapiera Ježiša

⁶⁹Peter však sedel von na dvore; i prišla k nemu služobná dievka a povedala: I ty si bol s Ježišom Galilejským! ⁷⁰On však zaprel pred všetkými a odpovedal: Nevieľ, čo hovoríš. ⁷¹Keď vychádzal bránou, uzrela ho iná a povedala tým, čo tam boli: Tento bol s Ježišom Nazaretským! ⁷²A zase zaprel s prísahou: Nepoznám toho človeka! ⁷³Onedlho pristúpili tí, čo tam stáli, a povedali Petrovi: Veru, aj ty si z nich, veď i tvoje nárečie ťa prezrádza. ⁷⁴Vtedy začal sa zaklínať a prisahať: Nepoznám toho človeka! A hneď kohút zaspieval. ⁷⁵Tu sa Peter rozpomenul, čo mu povedal

Ježiš: Skôr, ako kohút zaspieva, tri
razy ma zaprieš. I vyšiel a žalostne
zaplakal.

www.ychthis.com
www.ychthis.webnode.sk
Modlitby, Výklady, Biblia